

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

dinsdag 1 juni **2 Corinthiërs 5:17^a, 18^a**

'Daarom, als wie dan ook in Christus is, is er een nieuwe schepping (...) Het al is echter uit God ...' [proeve NCV]

Hoewel wij nog steeds ons alledaagse leven hebben, met alles wat om onze aandacht vraagt, kunnen we reeds nu *alles* zien als: uit GóD. God rechtvaardigt, kijkt niet meer naar alle onvolkomenheden of naar het krenken van Hem. Hij ziet, door het volbrachte werk van Christus Jezus, Zijn eindresultaat: het al teruggebracht in Hem, ofwel *'God alles in allen'*. ^{1Cor.15:28}

Deze huidige wereld, alles wat verbonden is met ons huidige leven en met ons 'vlees', mogen ook wij nú al in Zijn licht zien: *'... het oude is voorbijgegaan. Zie! Het is nieuw geworden.'* ^{2Cor.5:17}

Wij zijn in Hém een nieuwe schepping. Er is een heel nieuw karakter en nieuw leven in Hem, door relatie met Hem: Zijn geest is in ons uitgestort. Niets van ons 'vlees' past bij die nieuwe schepping, want wij wandelen *in de geest*, zodat wij niet meer de begeerten van het vlees volbrengen. ^{Gal.5:16}

Vandaag wandelen wij tot eer van onze grote God en Vader, tegelijk heel goed besefend: het al is uit GóD!

woensdag 2 juni **Handelingen 13:48**

'Dit nu horend verheugden de natiën zich en verheerlijkten het woord van de Heer, en zij geloofden, al wie bestemd waren voor eonisch leven.' [NCV]

In Antiochië spraken joodse leiders uit afgunst Paulus en Barnabas tegen en lasterden hen. Daarop keerden Paulus en Barnabas zich tot de natiën, als een licht voor hén die zich toen ook verheugden!

Maar wie waren die natiën? Hier waren dit *'al wie bestemd waren voor eonisch leven.'* Deze 'eerstelingen' uit de natiën waren 'bestemd', iets letterlijker: waren *'gezet naar binnen in eonisch leven'*. Zij waren door God al in de bijzondere positie geplaatst om deel te hebben aan leven in de komende eonen.

Hierna zou Paulus aan de natiën in zijn algemeenheid nog vele hemelse zegeningen bekend gaan maken, zeker via zijn brieven. Hier echter wordt al duidelijk: GóD heeft mensen tevoren al naar Zijn bedoelen op een plekje neergezet, precies naar wat past in Zijn plan der eonen! Daartoe waren zij bestemd.

En in genade is dat ook zo voor u en voor mij. Eer en dank aan Hem!

donderdag 3 juni **Efeziërs 1:4**

'... heeft ons uitgekozen in Hem vóór de nederwerping van de wereld, opdat wij heiligen en smettelozen voor Zijn aangezicht zijn ...' [NCV]

God koos ons uit, zelfs vóór er sprake was van de *nederwerping* van deze wereld! [Er is 'nederwerping' vertaald in plaats van 'grondlegging', omdat voor 'grondlegging' of 'fundering' de Schrift een ánder Grieks woord gebruikt.] Openbaring zegt, dat Hij het Lam(metje) was, Dat geslacht is *vanaf de nederwerping* van de wereld. ^{Openb.13:8}

Kwaad en zonde kwamen niet pas in Eden in de schepping, door Adams zonde, maar ze waren er al bij de 'nederwerping van de wereld'.

God schiep de aarde niet als chaos, ^{Jes 45:18} maar deze *werd* 'woest en ledig'. Daarna ging God de wereld 'herscheppen', wat beschreven staat in Genesis 1 vanaf vers 2b. Zo stond, vóórdát de mens(heid) zondigde, vast, dat Christus het Lam Gods was (Dat de zonde van de wereld wegneemt ^{Joh.1:29}).

Ook Petrus getuigt van Christus als het Lam, gekend voor de nederwerping van de wereld. ^{1Petr.1:19-20}

Hoe onvoorstelbaar groot en liefdevol is God, dat Hij u en mij zóver vooraf uitkoos en dat Christus al het Lam was, dat de zonde wegneemt! Wat een genade ...

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

vrijdag 4 juni **Kolossenzen 1:21-22**

'Ook jullie (...) verzoent Hij thans (...) wederzijds, in het lichaam van Zijn vlees door Zijn dood, om jullie heilig en smetteloos en onbeschuldigbaar voor Zijn aangezicht te stellen ...' [NCV]

Hij Zelf heeft alles bewerkt om ons (en uiteindelijk heel Zijn schepping!) heilig, smetteloos en onbeschuldigbaar voor Zijn aangezicht te stellen.

Heilig betekent: apart gezet voor/in Zijn dienst. Smetteloos wil zeggen zonder een enkele imperfectie.

Christus was een smetteloos en vlekkeloos Lam, ^{1Petr.1:19} een smetteloos offer, ^{Hebr.1:14} en zoals Hij was, zo ziet God ook Zijn uitgeroepen gemeente, het lichaam van Christus.

Ook zijn wij onbeschuldigbaar voor Zijn aangezicht; door Zijn grote genade niet meer aan te klagen, want GóD is het Die rechtvaardigt. Hij bestemde ons tevoren, Hij roept, Hij rechtvaardigt en Hij verheerlijkt! ^{Rom.8:29,33} Wat er in ons leven ook (geweest) is, toch zijn wij niet meer aan te klagen ... Het alles heeft ons gebracht tot het besef dat wij alleen kunnen bestaan door Zijn grote genade en liefde.

Niet te beschuldigen ... Wat een overvloedige genade!

zaterdag 5 juni **Psalm 139:1,2**

'Here, Gij doorgrondt en kent mij; Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten.'

David wist zich volkomen veilig bij zijn Heer en God; hij wist zich door GóD gekend en geliefd, want David erkende dat hij geen enkele weg kon gaan zónder dat God hem nabij bleef.

David mocht deze psalm geven aan het volk Israël, en indirect ons allen aanspreken. Later ging ook Davids Zoon, Jezus Christus, Zijn weg in een volkómen afhankelijkheid aan God, de Vader. Vader heeft uiteindelijk elk mens oneindig lief; Hij is ons nabij, élk moment. Hij omgeeft ook ons van achteren en van voren en legt Zijn hand op ons. Wij mogen met de Hebreeën schrijver meezeggen: *De Here is mij een helper, ik zal niet vrez-* ^{Hebr.13:6b} *zen; wat zou een mens mij doen?* Zelfs ziekte of de dood, of wat dan ook, zal ons niet kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heer.

zondag 6 juni **Psalm 150:6**

'Al wat adem heeft zal JAH [de Heer] prijzen. Prijs JAH!' [proeve NCV]

In de Psalmen loopt het uit op dit allerlaatste vers, dat Hij geprezen wordt.

In Gods plan der eonen rolt zich dat ook uit: eerst zal de Heer terugkomen en Zijn 1000 jaar durend rijk zal aanvangen, waarin volkeren al onder Zijn heerschappij gebracht worden. (Vergelijk Zach.14:16). Daarna komen de nieuwe hemel en de nieuwe aarde met het nieuwe Jeruzalem, waarin God Zelf nabij, aanwezig zal zijn. En Hij zal dan de tranen van de ogen afwissen, ook is er geen rouw meer, of jammerklacht, of moeite. ^{Openb.21:3,4} Maar dán – wanneer *alles* onder de voeten van Christus onze Heer, is gebracht en ook de (tweede) dood tenietgedaan is – dan zal ook de Zoon Zelf Zich aan de Vader onderwerpen, opdat God zij alles in allen! Pas dan zal echt álles, het ál, ook alle heerschappijen en machten en krachten, Hem prijzen én danken!

maandag 7 juni **Psalm 19:14-15**

'Mogen de gezegden uit mijn mond welgevallig zijn, en de alleenspraak van mijn hart behaaglijk zijn voor U, O Yahweh, mijn Rots en mijn Verlosser.' [proeve CV]

Deze tekst is als jaarthema gekozen in 2020. En misschien is de inhoud ervan zelfs in 2021 nog actueler geworden.

Dr. Bullinger merkt op dat deze Psalm begint met de schepping, het werk van Zijn handen, en eindigt met de Verlosser: *'De hemelen herhalen de heerlijkheid van God en de atmosfeer vertelt het werk van Zijn handen.'* ^{vs.1} (...) *'O Yahweh, mijn Rots en mijn Verlosser!'* ^{vs.14}

God is zowel Schepper als Verlosser. Wanneer we dat belijden en uitspreken, spreken we woorden uit die welgevallig zijn – misschien niet voor de wereld en de wijzen van deze wereld, maar wél voor God én voor gelovigen.

Dit vers gaat over de woorden die uit onze mond komen. Misschien mogen we het zelfs wat breder nemen: de woorden die we naar elkaar schrijven in brieven, of berichtjes per

e-mail, WhatsApp en social media. Zijn het woorden die welgevallig zijn voor God en voor hen aan wie wij ze richten?

Woorden komen voort uit de overleggingen van ons hart. Is die 'alleenspraak' van mijn hart behaaglijk voor God?

Mond en hart, en wat daaruit voortkomt, zullen wij daar de komende dagen eens over nadenken met elkaar?

dinsdag 8 juni **Mattheüs 15:8-11**

Mond en hart.

De woorden die wij spreken maken onze innerlijke overleggingen bekend. 'Aan de vruchten herken je de boom', zegt het spreekwoord dat is gebaseerd op de woorden van Jezus. Zie: Matth.12:33 En: '*... uit de overvloed van het hart, spreekt de mond.*' Matth.12:34b

In Israël was de wet heel belangrijk, misschien wel het allerbelangrijkste voor de gelovige Joden. Toch zegt de Heer, dat hun tradities over eten en drinken hun niet rein maken. '*Luister en begrijp! Niet wat de mond ingaat verontreinigt een mens, maar dat wat uit de mond gaat, dit verontreinigt een mens.*' Matth.15:10b-11 Hiermee wijst Hij op de uitspraken van Farizeeërs en Schriftgeleerden, die uit Jeruzalem naar Hem toekwamen. '*Met hun lippen eren ze Mij, maar hun hart is op een afstand, weg van Mij.*' Matth.15:8

Wat wij mogen bedenken, is wat Paulus schrijft in Filippenzen 4:8: '*... al wat waar is, al wat waardig, al wat rechtvaardig, al wat zuiver, al wat lieflijk, al wat welluidend is (...)* rekent daarmee.'

woensdag 9 juni **Jacobus 3:1-12**

In hoofdstuk 3 van zijn brief schrijft Jacobus over de tong. Hij vergelijkt haar met het roer van een schip, dat onder stormen een groot schip, zoveel groter dan het roer, toch de richting geeft waar de stuurman het heen stuurt. *Zó ook de tong: het is een klein lichaamsdeel, maar hoogdravend.* vs.4,5a

Ook geeft hij aan dat er maar weinig vuur voor nodig is om veel brandbaar materiaal in vuur en vlam te zetten – het is een voorbeeld voor wat woorden kunnen veroorzaken. '*En de tong is een vuur, een wereld van ongerechtigheid*' vs.5b,6a '*Met dezelfde tong zegenen we de Heer en Vader en met de tong vervloeken we mensen, die naar Gods gelijkenis geschapen zijn.*' vs.9

Hoe gebruiken wij onze woorden? Ongeremd en door emotie gestuurd of misschien door een verlangen om gehoord te worden? Of zullen onze woorden tot opbouw zijn?

donderdag 10 juni **Efeziërs 4**

Woorden tot opbouw.

Daarmee eindigden wij gisteren. In Efeziërs 4 spreekt de apostel Paulus hierover. Hij vergelijkt het gedrag uit de tijd dat we ongelovig waren met het 'nieuwe gedrag' van een gelovige. vs.20-23 De basis van die verandering is de nieuwe manier van denken: verjongd worden in de geest van ons denkvermogen.

Het gevolg is dat we waarheid spreken met elkaar. 'Laat wie steelt niet meer stelen, maar goede dingen te doen, om juist uit te delen aan wie dat nodig heeft.' vs.28

Onder de verandering die plaatsvindt, hoort ook onze manier van spreken: '*Laat geen enkel bedorven woord uit jullie mond uitgaan, maar spreekt, indien er een goed woord is voor de benodigde opbouw, opdat het genade geeft aan wie horen.*' vs.29

Anders denken veroorzaakt ook anders doen. Liegen verdwijnt en waarheid spreken verschijnt. Stelen verandert in geven en 'iemand rot schelden' (bedorven woorden) verandert in goede woorden, die opbouwen. Dan geef je genade door aan wie horen.

vrijdag 11 juni **Psalm 19:13**

In vers 13 van deze psalm staat:

'Bovendien houdt Uw knecht terug van arrogantie(s).

Laat ze niet over mij heersen. Dan zal ik vlekkeloos zijn.'

Daarna volgt het gebed uit vers 14 om welgevallige woorden te mogen spreken.

Arrogantie heeft als betekenis 'aanmatigend' en 'laatdunkend'. Het heeft te maken met hoogmoed. De spreuken schrijver zegt: '*Hoogmoed en praal en de weg van het kwaad en een mond van bedrog haat Ik.*' Spr.8:13

Jezelf als maatstaf nemen of op anderen neerzien is een kenmerk van trots of hoogmoed. Het is een houding die niet in overeenstemming is met een nederig hart. Daarom vraagt de psalmist om daarvoor bewaard te worden: *'... houdt Uw knecht terug van arrogantie.'* We zouden niets doen uit tweedracht of uit eigendunk, maar in ootmoedigheid elkaar superieur aan jezelf achten. ^{Fil.2:3} Dat die gezindheid in ons mag zijn. Die is namelijk ook in Christus Jezus. Dan komen de goede woorden tot opbouw als vanzelf.

zaterdag 12 juni Psalm 19:15

'En de alleenspraak van mijn hart (behaaglijk zijn) voor U.' ^[proeve CV]

'De alleenspraak van ons hart', wat zou dat kunnen betekenen?

Het is een innerlijk gesprek of overleg dat je met jezelf kan hebben. Tot jezelf spreken. Een bekender woord hiervoor is *mediteren*. Dat hoeft niet altijd op een eenzame plaats te zijn om eens rustig over van alles of nog wat na te kunnen denken, in een spelonk of op een hoge bergtop of zo. Misschien is het gewoon maar de in je opkomende gedachten toetsen aan de woorden van het evangelie.

Gedachten kunnen zomaar opborrelen in jezelf door innerlijke gevoelens of door impulsen van buitenaf, door verdriet of verlangens, door mislukkingen of juist successen. Niet al die gedachten zijn altijd zuiver. Jaloezie en verontwaardiging kunnen je zomaar op een verkeerd been zetten.

Voordat die gedachten dieper postvatten in je denken, zou zo'n 'alleenspraak van je hart' je op andere gedachten kunnen brengen. *'De uitspraken, die Ik tot jullie gesproken heb zijn geest en leven'*, zegt Jezus tegen Zijn discipelen. ^{Joh.6:63} Zo mogen wij in onze 'meditatie' de woorden van geest en leven onze gedachten laten corrigeren, zodat ze welbehaaglijk worden voor God.

zondag 13 juni Efeziërs 6:11

In Efeziërs 6:11 spreekt Paulus over de hele wapenrusting van God. Als wij die aangedaan hebben om stand te houden tegen de strategieën van de tegenwerker, sluit de apostel af met het 'zwaard van de geest', dat is Gods uitspraak. Dat is samen met de 'helm van de redding', een deel van onze wapenrusting die wij *ontvangen*. De andere delen van de uitrusting mogen we *opnemen*.

Zo bidden wij bij ieder gebed en smeekbede voor alle heiligen dat, net zoals aan Paulus ook aan ons het woord gegeven wordt om in vrijmoedigheid het geheim van het evangelie bekend te maken. – de woorden van vrede in een vijandige omgeving. Paulus ging ons voor om zijn mond voor dat woord te openen. Wij mogen hem daarin volgen, omdat God ook in ons het woord van de verzoening plaatst. Net als de ambassadeur van de vrede die door God naar Rome gestuurd werd om vanuit gevangenschap de woorden van God te spreken, mogen wij hem daarin navolgen. Wij smeken voor Christus: Wordt verzoend tot God!

Zou er een heerlijker woord zijn om voor Christus te mogen spreken?

maandag 14 juni 2 Corinthiërs 4:3-6

¹³ *Indien nu ons evangelie bedekt is, is het ook bedekt in hen die verloren gaan, ⁴ in wie de god van deze eon de gedachten van de ongelovigen blind gemaakt heeft, zodat de lichtglans van het evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld is van de onzichtbare God, hen niet bestraalt. ⁵ Want wij verkondigen niet onszelf, maar Christus Jezus, de Heer, onszelf echter als jullie slaven vanwege Jezus, ⁶ omdat God, Die gezegd heeft "Uit duisternis zal licht stralen", het is Die straalt in onze harten tot verlichting van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.*

Zullen wij in de komende dagen met elkaar deze tekst eens wat dieper overdenken? Wij zijn toch immers 'kinderen van het licht'!

dinsdag 15 juni 2 Corinthiërs 4:4^b

'... De lichtglans van het evangelie van de heerlijkheid van Christus ...'

De vraag die we kunnen stellen is of 'ons' evangelie alleen bedekt is bij ongelovigen, of ook bij gelovigen?

Er is wel wat te leren uit de kerkgeschiedenis. Koningen, ook een keizer en vele anderen, voornamelijk mannen, drukten hun stempel op de inhoud en de verkondiging van het

evangelie. Daarbij ontstond in de kerken een hiërarchie, die de plaats in nam van Christus Die het Hoofd is van Zijn lichaam, de uitgeroepen gemeente. In plaats van genade, kwam de wet van Mozes, die voor Israël bestemd is, in aangepaste vorm naar voren. Hierdoor kwam de vrijheid, die wij in Christus bezitten in verdrukking en werd het juk van de slavernij weer op gelovigen gelegd. ^{Gal.5:1} De nadruk kwam te liggen op zonde en hoe de gelovige daar zelf tegen moest strijden. In plaats van ermee te rekenen dood te zijn voor de zonde en levend voor God, in Christus Jezus, onze Heer, ^{Rom.6:8-11} werd er strijd tegen de zonde gepredikt, die vanuit het vlees en met gebruik van de wet, die op het vlees was gelegd, moest worden gevoerd. Zo verdween de lichtglans van de heerlijkheid van Christus voor veel gelovigen uit het zicht.

woensdag 16 juni **2 Corinthiërs 4:4^a**

Wie is de 'god van deze eon'?

Deze eon, dit tijdperk, wordt 'de boze eon' genoemd. Het kenmerk is de vijandschap met God vanwege de gezindheid van het vlees. De gedachten van mensen zijn verblind, zodat zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus niet meer in gedachten hebben.

God is de Vader der heerlijkheid, ^{Ef.1:17} Die ons een geest van wijsheid schenkt van ont-hulling, in erkenning van Hem.

De 'god van deze eon' slaat mensen met geestelijke blindheid, zodat hun gedachten de lichtglans van Gods heerlijkheid, die in Christus schijnt, niet meer kunnen waarnemen of willen erkennen. Hij is de Tegenstander, die in het volmachtsgebied van de duisternis heerst. ^{Kol.1:13}

Wereldleiders en belangrijke zakenmensen hebben weleens de neiging om 'zichzelf te verkondigen', hun meningen en gedachten, hun beleid en plannen zouden worden uitgevoerd. Zij zijn vaak nog in duisternis.

Paulus had die neiging misschien vroeger ook, voordat Christus' lichtglans hem letterlijk en figuurlijk bescheen. Daarna werd het: '*... niet meer ik, maar in mij leeft Christus.*' ^{Gal.2:20}

donderdag 17 juni **2 Corinthiërs 4:4^c**

'Christus, het beeld van de onzichtbare God'

Deze uitspraak klinkt ook in de brief aan de Kolossenzen. '*Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping.*' ^{Kol.1:15} Hier wordt Christus bovendien genoemd als 'de Zoon van Zijn liefde'. ^{Kol.1:13}

De liefde van Christus, die de kennis overstijgt, ^{Ef.3:19} wordt ons wel heel erg duidelijk, wanneer Hij, Die in de vorm van God, die Hem toebehoorde en aan God gelijk was, Zichzelf daarvan ontdeed. Hij maakte Zichzelf leeg om de vorm van een slaaf aan te nemen en als mens de weg te gaan die zou eindigen met de dood van het kruis. ^{Fil.2:5-8}

En zelfs dat was niet genoeg om ons te redden. Hij werd daar aan het kruis tot zonde-offer gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God, in Hem. ^{2Cor.5:21}

'*Zo gingen die beiden, tezamen.*' – Abraham, die met Isaac naar berg Moria ging, geeft een geweldig voorbeeld van geloof. Hij bedacht dat God Isaac kon terugbrengen uit de dood. ^{Hebr.11:19} Maar zij konden als stervelingen niet het volmaakte offer brengen of zijn.

God ging met de Zoon van Zijn liefde de hele weg, tot aan de dood van het kruis! Daarom is het ook het geloof **van** Christus waardoor wij gerechtvaardigd werden. ^{Rom.3:22,24,26}

Hij is niet alleen het zichtbare beeld van God, maar ook in Zijn innerlijk het Beeld van God, van Gods onmetelijke liefde voor ons.

vrijdag 18 juni **2 Corinthiërs 4:6^a**

'... God, Die gezegd heeft "Uit duisternis zal licht stralen" ...'

'*In [een] begin schiep God de hemelen en de aarde. Wat de aarde betreft, werd het chaos en leeg en duisternis was over de oppervlakte van de ondergelopen chaos. En geest van God vibreerde over de oppervlakte van de wateren. En God zei: "Laat er licht komen!" En licht kwam! En God zag het licht, dat het goed was.*' ^{Gen.1:1-3}

Hoogstwaarschijnlijk verwijst de tekst van 2 Corinthiërs 4:6, die wij overdenken naar de eerste verzen van Genesis 1, die hierboven zijn weergegeven in een vertaling van de Engelse concordante vertaling.

'Uit duisternis zal licht stralen.' – God spreekt en het gebeurt. Het licht was goed, staat er in Genesis 1:3.

Paulus naderde Damascus. Plotseling flitst licht rondom hem, uit de hemel ... ^{Hand.9:3} Later zou Paulus schrijven: '*... waartoe ik ook gegrepen ben door Christus Jezus.*' ^{Fil.3:12c} Hij jaagt vervolgens naar de prijs van Gods roeping boven, in Christus Jezus. Dat doet Gods licht dat straalt uit het duister. Het schijnt in ons hart. Ons innerlijk wordt verlicht, of anders gezegd, wij beginnen te zien met verlichte ogen van het hart. ^{Ef.1:18} Dan gaan we zien, wat het betekent dat Hij ons heeft geroepen. Welke verwachting en welke rijkdom van heerlijkheid ons te wachten staat.

zaterdag 19 juni 2 Corinthiërs 4:3-6^c

'... tot verlichting van de kennis van de heerlijkheid van God ...'

Over welke kennis wordt hier gesproken?

Er zijn gelovigen, die zeggen: de dominee heeft het gezegd. In ons midden klinkt het weleens 'Cor zei ...'

Hoeveel kennis iemand ook heeft en hoe goed het is om daarnaar te luisteren, het is beter om zelf te kunnen zeggen: *er staat geschreven ...* Dat zei Jezus diverse keren tijdens zijn verblijf in de wildernis, toen Hij werd beproefd door de Tegenstander.

Het sluitstuk van de geestelijke wapenrusting is het zwaard van de geest: *Gods uitspraak!* ^{Ef.6:17} Het staat geschreven! Dat bant iedere tegenspraak van iedere tegenstander uit! Onze wapenrusting is niet compleet zonder Gods uitspraken te kennen.

Jesaja moest tegen Israël zeggen: "*De ploegende os kent zijn eigenaar, en de ezel de krib van zijn bezitters; maar Israël, het kent Mij niet; en Mijn volk, het houdt geen rekening met Mij ...*" ^{Jes.1:3}

Het is God, '*Die straalt in onze harten tot verlichting van de kennis van de heerlijkheid van God.*' Gisteren haalden wij aan wat 'verlichte ogen van ons hart' ons laten zien. Vandaag gaat de tekst zelfs nog een stapje dieper. Er wordt niet alleen gesproken over de verwachting van heerlijkheid voor ons, maar over de kennis van *Gods heerlijkheid!*

Mozes verlangde ernaar om Gods heerlijkheid te zien, en het werd hem gegund om Gods achterzijde, Zijn rug, te zien, toen Zijn heerlijkheid voorbijging. ^{Ex.33:23} En wij?!

Maar daarover morgen meer.

zondag 20 juni 2 Corinthiërs 4:6^c

'... de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.'

Mozes mocht Gods aangezicht niet zien!

Wat een heerlijke belofte is er aan ons gegeven. Gelovigen zijn ertoe bestemd om de heerlijkheid van God te mogen zien in het aangezicht van Christus. Nu mogen wij de kennis daarvan hebben, de verlichte ogen van ons hart, die ons door een geest van wijsheid en onthulling in erkenning van Hem is gegeven.

Hij is gezeten aan Gods rechterhand. God maakt Zichzelf zichtbaar in Hem, want Hij is het beeld van de onzichtbare God. Ook wij, die gezamenlijk levend gemaakt zijn met Hem, ^{Ef.2:5-7} zet Hij gezamenlijk te midden van de hemelingen in Christus. Wij zullen Zijn aangezicht zien voor het erepodium, de bema van Christus, waar wij in heerlijkheid zullen verschijnen. ^{2Cor.5:10}

Mozes zag Gods heerlijkheid aan zich voorbijgaan. Dit is wellicht het beeld van heerlijkheid, die uit het zicht verdwijnt voor het volk in de woestijn. Voor gelovigen komt de heerlijkheid steeds dichterbij. Wij zullen naar Zijn beeld worden getransformeerd; het zal zijn van heerlijkheid tot heerlijkheid.

maandag 21 juni 2 Corinthiërs 10:17-18

'Wie echter roemt, laat hij in de Heer roemen! Want niet wie zichzelf aanbeveelt, is geschikt, maar wie de Heer aanbeveelt.' ^[proeve van CV]

Het is een terugkerend thema in de 2e brief aan de Corinthiërs. Paulus doet de grootste moeite de dwalende gelovigen erop te wijzen niet zo onder de indruk te zijn van zijn tegenstanders, die op zichzelf roemen, zich vergelijken met de bekende Griekse sprekers en Paulus afkeuren op zijn gebrekkige spreken en zwakke optreden.

Hoe reageer je daarop? Moeten we ons druk maken als mensen om ons heen minder over ons denken doordat we zachtmoedig zijn en niet altijd voor onszelf op willen komen, als we ons bezig houden met wat in ogen van anderen dwaas is? Als we roem willen,

zouden we dat in de Heer zoeken. Waar gaat het nu om, hoe mensen over ons denken, of wat we in Christus mogen zijn?

We zijn door Hem gekend, voorbestemd, Hij heeft ons geroepen. In Zijn ogen zijn we goed genoeg, en wij mogen in Zijn dienst staan. ^{Rom.8:29-30} Dat is onze CV. Dat is onze roem. Wat wil je nog meer? Wat voor waarde heeft aanzien bij mensen dan nog?

dinsdag 22 juni **2 Corinthiërs 11:2-4**

² *Want ik ben jaloers over jullie met een jaloersheid van God, want ik heb jullie aan één man verbonden, om een zuivere maagd aan Christus te presenteren.* ³ *Ik vrees echter dat, zoals de slang Eva misleid heeft in zijn list, ook jullie gedachten aangetast zijn (...)* ⁴ *Want indien inderdaad iemand die komt een andere Jezus verkondigt, die wij niet verkondigd hebben, of jullie een andersoortige geest kregen, die jullie niet verkregen hebben, of een andersoortig evangelie, dat jullie niet ontvangen hebben, dan verdragen jullie dat uitstekend.* ^[naar NCV]

Zoals een bemiddelaar in die tijd als taak had de aanstaande bruid ongeschonden te houden en zuiver aan de bruidegom te presenteren op de dag dat ze zouden trouwen, zo ziet Paulus ook zijn taak. Hij heeft de Corinthiërs verloofd aan Christus, en tot de tijd dat zij Hem tegemoet gaan in de lucht moeten ze zuiver blijven.

Er was echter een kaper op de kust. Er was onder hen een boodschap verkondigd waarin de genade en vrijheid had plaatsgemaakt voor wet en gebondenheid. Het lijkt erop dat zodra een andere boodschap werd gesproken, en daarmee bij wijze van spreken een "andere Christus" en een "andere geest", dat zij die gelijk aannamen. Ze hadden nog geen volwassen geloof, waardoor ze sterk zouden kunnen staan en niet gelijk meegeleurd zouden worden met elke nieuwe boodschap die langskwam. ^{Ef.4:14}

Laat ons dat niet gebeuren! Laten we groeien in ons geloof, zodat we stevig staan, en ons wapenen tegen alles wat ons geloof wil laten wankelen.

woensdag 23 juni **2 Corinthiërs 11:21-23**

²¹ *Waarom dan iemand ook zou durven roemen (het is dwaas), ook ik durf het.* ²² *Hebreeërs zijn zij? Ik ook! Israëlieten zijn zij? Ik ook! Nakomelingen van Abraham zijn zij? Ik ook!* ²³ *Dienaren van Christus zijn zij? (Dwaas spreek ik.) Ik nog meer! Ik heb meer moeiten, zat meer in gevangenschappen, bovenmatig in slagen, was vaak in doodsgerevaren.* ^[naar NCV]

Hoewel hij altijd gezegd heeft dat het zinloos is jezelf te beroemen, was dit blijkbaar zo succesvol bij de Corinthiërs, dat hij, om ze terug te winnen, het ook wel moest doen. Hij zal laten zien dat hij niets onder doet voor zijn Joodse tegenstanders. Maar hij doet dit vol ironie.

Gaat hij hier zijn prestaties opsommen, zijn opleiding, kennis, status? Niets van dat alles, hij roemt in zijn zwakte.

Ja, ook hij is een Israëliet, een nakomeling van Abraham, en hij doet zijn werk in dienst van Christus. Maar wat kenmerkt iemand die in dienst staat van Christus? Geen successen, hoge status, rijkdom of aanzien. Hij is meer dan zijn tegenstanders iemand in dienst van Christus, omdat hij meer dan zij allen moeiten heeft gekend, mishandeld is en gevangengezet is. Hij vreesde dikwijls voor zijn leven. Dát kenmerkt iemand in dienst van Christus. Dáár zal Paulus in roemen.

Daar kunnen veel Christelijke leiders vandaag, maar ook wijzelf, genoeg van leren.

donderdag 24 juni **2 Corinthiërs 11:30**

'Als ik moet roemen, dan zal ik roemen in dat wat mijn zwakheid is.' ^[naar NCV]

Een wonderlijke uitspraak. Paulus wijst juist op zijn eigen zwakheid, niet op zijn kracht, prestaties of status. Het is juist die zwakheid die hem geschikt maakt om in dienst van Christus te staan. Want Hij heeft er niets aan als wij bij Hem komen en zeggen dat we goede dingen voor het geloof willen doen als we vol zijn van onszelf. Als we dan aan de slag gaan, laat dat vooral zien hoe goed wij onszelf vinden, niet hoe goed God is, of wat Christus gedaan heeft.

Als we zwak zijn, dan kan God pas echt met Zijn kracht door ons heen werken, dan zitten we hem niet meer in de weg. ^{2Cor.12:9} Als we dan goede dingen doen, is dat niet om te laten zien hoe goed we zelf zijn, maar doen we het tot eer van God, en laten we iets van Zijn liefde zien, als lichtpuntjes in de duistere wereld waar we in leven. ^{Fil.2:15}

vrijdag 25 juni **2 Corinthiërs 12:6-7**

'Als ik zou willen roemen, zou dat niet eens misplaatst zijn, want het is waar. Ik zie er echter van af, zodat niemand mij rekent boven wat hij ziet van mij of wat hij hoort van mij, en vanwege het alles overtreffende van de onthullingen. Daarom, opdat ik me niet zou verheffen werd mij een doorn in het vlees gegeven, een boodschapper van satan, opdat hij mij zou slaan, opdat ik me niet zou verheffen.' ^[naar NCV]

Paulus was een bevoorrecht man. Hij had van God een onthulling gekregen, hoe de toekomst er uit zou zien. Dat God hém dat liet zien, dat is toch iets waar hij over zou kunnen roemen? Zeker, dat zou niet misplaatst zijn, maar dat is niet waarom hij dat heeft mogen zien. En om ervoor te zorgen dat hij niet naast zijn schoenen zou lopen, gaf God hem iets dat hem stak, wat hem enorm dwars zat.

Dit is een bredere waarheid, die we vaker terugvinden in de Bijbel. God laat ons kwaad ervaren, zodat we leren om ons nederig te maken. ^{Pred.1:13} Het zorgt ervoor dat we niet naast onze schoenen lopen, maar steeds beseffen dat we God nodig hebben. Het is een harde maar waardevolle les, waarin we Gods liefde en barmhartigheid leren kennen.

zaterdag 26 juni **2 Corinthiërs 12:7-9**

'Daarom, opdat ik me niet zou verheffen werd mij een doorn in het vlees gegeven, een boodschapper van satan, opdat hij mij zou slaan, opdat ik me niet zou verheffen. Hier-voor heb ik driemaal tot de Heer gebeden, dat Hij hem zou wegnemen van mij, maar Hij heeft mij gezegd: "Voldoende voor jou is Mijn genade, want Mijn kracht wordt volbracht in zwakheid." ^[naar NCV]

Wat zouden we doen als we zo'n antwoord krijgen? Als we midden in onze nood, in ons lijden, tot God roepen om hulp?

Ondanks dat we weten dat het daar niet om gaat, proberen we toch een zo aangenaam mogelijk leven te hebben, zonder al te veel moeite en pijn. Als mensen vermijden we liever moeite en pijn. En als het ons overkomt zouden we toch het liefst hebben dat het zo snel mogelijk weer 'terug naar normaal' gaat.

Maar juist daar waar het leven moeilijk wordt, daar beseffen we pas wat echt waarde heeft in ons leven. Dan houden we niet meer vast aan onze gemakken, en besteden we niet meer onze aandacht aan zaken die het dat eigenlijk niet waard zijn. Als we zelf niet meer kunnen, dan pas kan God ons de draagkracht geven om door te gaan. Gods genade is genoeg voor ons. Juist als we zwak zijn kan God Zijn kracht laten zijn.

zondag 27 juni **2 Corinthiërs 5:20-21**

"Voldoende voor jou is Mijn genade, want Mijn kracht wordt volbracht in zwakheid." Daarom zou ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat in mij de kracht van Christus zou komen. 10 Daarom verheug ik me in zwakheden, in mishandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden ter wille van Christus. Want wanneer ik ook maar zwak ben, dan ben ik krachtig. ^[naar NCV]

Een goddelijke logica, waar we zelf niet op gekomen zouden zijn. Als we uit onze comfortzone gehaald worden door moeilijkheden, dan pas ervaren echt Gods leiding, kracht en vrede. Als we midden in onze nood leren het los te laten en op God te vertrouwen, dan vinden we een draagkracht en diepe vrede en voldoening die we nooit gekend zouden hebben in ons comfortabele en schijnbaar onaantastbare leventje.

Kunnen we deze radicale boodschap van Paulus nazeggen? Als we de keuze zouden hebben, zouden we dan liever zwak zijn, en mishandeld en vervolgd worden om ons geloof? Zouden we liever tekort dan overvloed hebben? Zouden we liever benauwd zijn dan een comfortabel leven hebben? Niet dat we dat allemaal actief moeten opzoeken, maar we zouden het zeker niet mijden. Steken we vooral onze tijd, geld en energie in het in stand houden van ons comfortabele leven, of zouden we meer beseffen dat we voor God leven en daar voor gaan, en alle vreugde en lijden die daarbij komen moeten omarmen?

We kunnen Paulus alleen naspreken als we beseffen dat God écht alles in Zijn hand heeft, dat alles meewerkt ten goede en dat juist door het lijden heen, dat we meemaken als we met God leven, vreugde, liefde en vrede tevoorschijn komt.

maandag 28 juni **Psalm 56:14**

'Want U vrijwaart mijn ziel van de dood en mijn voeten van neervallen om te wandelen voor het aangezicht van Elohim in het licht van de levenden.' ^[proeveCV]

In het oude boek Job, daarvan 33:28 en 30, staan profetische woorden vol belofte, verwachting en vertrouwen:

a) *Elohim* bevrijdt de ziel van een gang in verderf en deze zal licht zien [NBG: mijn leven verlustigt zich in het licht] en

b) Hij zal de ziel doen terugkeren uit verderf [NBG: terugbrengen van de groeve] om verlicht te worden in het licht van de levenden [NBG: zodat hij bestraald wordt door het levenslicht].

Precies zo voorzag David het hier voor Israël en de volken op aarde: geen verderf meer, de dood verzwoegen, de duisternis van de *sheol* [of *hadês*; NBG: dodenrijk] verdreven door Gods licht, waarin de levenden zullen wandelen.

Voor ons die Paulus navolgen, is dat licht nu reeds de heerlijkheid waarin wij straks mogen leven te midden van de hemelingen, voor altijd tezamen met onze Heer en Redder!

dinsdag 29 juni **Psalm 116:15**

'In de ogen van Jahweh is de dood van Zijn goedgunstigen iets kostbaars.' [proeveCV]

Wanneer zij, die Hem toegewijd zijn en Zijn gunst genieten in doodsgevaar verkeren, zien Gods ogen dat. Voor Hem zijn Zijn 'goedgunstigen' uiterst kostbaar.

Het woord dat met 'goedgunstige' (*chasiéd*) is vertaald, wijst op een bijzondere, nauw met God verbonden status. De Eerste en Hoogste van al Gods goedgunstigen is onze Heer Jezus Christus. Hij is als zodanig aangeduid in Psalm 16:10b, een tekst door Petrus in Handelingen 2:27 en door Paulus in Handelingen 13:35 aangehaald.

Paulus zou later aan de Romeinen schrijven: *'Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem.'*

Rom.6:8-9 Daarop mogen ook wij rekenen, wanneer wij met de dood bedreigd worden, wij die door God met zoveel liefde begunstigd en in genade gered zijn!

woensdag 30 juni **Hooglied 8:6a.**

'Plaats mij een zegel op jouw hart, als een zegel op jouw arm, want sterk als de dood is de liefde.' [proeveCV]

Wij hebben het wel eens over de liefde van zijn of haar leven, als het een onafscheidelijk koppel betreft. Daarover gaat het Hooglied, het Lied der Liederen. Daarin staan onze Heer als Bruidegom en Israël als Bruid model voor zo'n hecht koppel. De Bruid drukt haar verlangen naar de Bruidegom uit met de vraag haar als een zegel op Zijn arm te zetten.

Herinnert ons dat niet onmiddellijk aan het zegel dat uit pure liefde en genade, ons door God opgedrukt is? God heeft ons, geroepenen uit de natiën, Zijn zegel opgedrukt en de waarborg van de geest in – niet op – onze harten gegeven. ^{2Cor.1:22} In Christus Jezus zijn wij verzegeld met de geest van de belofte, de heilige, ^{Ef.1:13} namelijk dat Hij ons zal roepen tot een ontmoeting van Hem in de lucht om voor altijd tezamen met Hem te zijn!

^{1Thess.4:17}

Dat evangelie is ons lied der liederen!

